

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/227/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315221230
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315221230.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: B. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - C.. T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX V., zastúpená JUDr. Luciou Anovčinovou, AK so sídlom Štefánikova 5, 811 06 Bratislava a otec - C.. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, XXX XX V., toho času V. - K. V., zastúpený L.. Martou Urbánkovou, AK so sídlom Šafárikovo nám. 2, 811 02 Bratislava, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky a otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/367/2015-386 zo dňa 31.10.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutých častiach **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 38P/367/2015-386 zo dňa 31.10.2017 zveril maloletého B. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého B. P., nar. XX.XX.XXXX sumou XXX eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný zasielať k rukám matky maloletého vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.11.2017. Otca oprávnil stretávať sa s maloletým B. každý páry kalendárny týždeň od stredy od 16.00 hod do piatka do 08.00 hod, kedy si otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky maloletého a odovzdá ho v predškolskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje, v každom nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 15,00 hod do nedele do 18,00 hod, kedy si otec maloletého prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje a odovzdá ho v mieste bydliska matky maloletého, každoročne počas letných prázdnin od 01.07. od 09.00 hod do 15.07. do 18.00 hod a od 01.08. od 09.00 hod do 15.08. do 18.00 hod., každý páry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov od Zeleného štvrtka od 16.00 hod do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod, každý páry kalendárny rok počas zimných prázdnin a Vianočných sviatkov od 23.12. od 09.00 hod do 30.12 do 18.00 hod a v každom nepárnom kalendárnom roku od 30.12. od 18.00 hod do 06.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod. s tým, že odovzdávanie a preberanie maloletého v čase prázdnin a sviatkov je v mieste bydliska maloletého. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 2, § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že výkon rodičovských práv a povinností k maloletému B. je potrebné upraviť súdnym rozhodnutím, keďže rodičia nedospeli ku konsenzu, pričom situáciu vyhocovalo aj

prebiehajúce trestné konanie vo vzťahu k otcovi maloletého pre prečin nebezpečného prenasledovania matky maloletého, v ktorom bol vydaný trestný rozkaz, voči ktorému podal otec maloletého odpor a vec bude prejednaná na hlavnom pojednávaní. Konštatoval, že matka navrhla zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti, otec žiadal striedavú osobnú starostlivosť rodičov o maloletého. Konflikt rodičov súvisel aj s ich odlišnými tvrdeniami, pokiaľ ide o výkon starostlivosti o maloletého po ukončení ich spolužitia, kedy otec trval na tom, že v období od septembra 2015 do decembra 2015 realizovali striedavú osobnú starostlivosť o maloletého, matka naopak trvala na tom, že táto starostlivosť bola v mnohom len formálna, pričom skutočnú starostlivosť o maloletého vykonávala ona aj počas rodičovskej dovolenky. Mal za to, že v danom prípade nie je možné spoľahlivo preukázať, ako v skutočnosti prebiehala starostlivosť počas tohto obdobia, keďže ani otcom prezentovaný "rozpis starostlivosti o maloletého" nedokazuje, ako to v skutočnosti bolo, avšak jednalo sa len o obdobie troch kalendárnych mesiacov. V konaní mal preukázané, že následne sa maloletý nachádzal vo faktickej osobnej starostlivosti matky a s otcom bol v pravidelnom kontakte. Dospel k záveru, že zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky, so súčasne určeným širokým rozsahom styku s otcom, je vo väčšom rozsahu súladné so záujmom maloletého B., ako jeho zverenie do striedavej osobnej starostlivosti. Nepochybnil schopnosť otca postarať sa o maloletého, ktorú nerozporovala ani matka, ktorá potvrdila, že maloletý má s otcom vybudovaný láskyplný vzťah a otec vie saturovať jeho potreby v riadnom a dostatočnom rozsahu. Rovnako nepochybnil, že nedostatočná a narušená komunikácia rodičov nie je sama o sebe dôvodom pre odmietnutie striedavej osobnej starostlivosti, avšak mal za nepochybné, že obaja rodičia (vo väčšej či menšej miere) vystavovali maloletého konfliktu lojality, čo bolo zrejmé aj z rodičmi prezentovaných vyjadrení maloletého v čase, kedy bol v starostlivosti toho ktorého rodiča a ktoré vyhodnotil ako prevzaté od rodičov, resp. iných dospelých osôb, ktoré sa zdržiavajú v blízkosti maloletého v čase, kedy je v starostlivosti jedného či druhého rodiča. Na základe vykonaného dokazovania a s prihliadnutím na nízky vek maloletého dospel k záveru, že striedavá osobná starostlivosť o maloletého by síce z formálneho hľadiska možná bola, avšak za súčasného stavu veci ju v kontexte najlepšieho záujmu maloletého nemožno považovať za najvhodnejšiu formu starostlivosti. Pri rozhodovaní prihliadal na záujem maloletého a nie jeho rodičov, ktorý má jednoznačnú prednosť pri rozhodovaní súdu s tým, že je potrebné dôsledne zvažovať všetky aspekty daného prípadu. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým B., nepochybnil potrebu zachovať pravidelný a častý kontakt maloletého s otcom, s čím sa stotožnil i kolízny opatrovník. Pri určení rozsahu styku čiastočne vychádzal z uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.06.2017 (konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vedené pod sp. zn. 38P/356/2016). Bežný styk s maloletým upravil vždy s prespaním maloletého v domácnosti otca, v jednom týždni od piatku do nedele, v druhom týždni od stredy poobedia do piatku do rána; z dôvodu vytvorenia priestoru otcovi pre trávenie času s maloletým tak počas víkendov, ako i počas pracovného týždňa, kedy bude môcť participovať aj na plnení povinností spojených so starostlivosťou o maloletého, ako je zabezpečovanie návštevy predškolského zariadenia, krúžkov, prípadnej návštevy lekára a pod. Mal za to, že otcovi je tak poskytnutý dostatočný a vyvážený priestor na participáciu na výchove maloletého a starostlivosti oň. Počas mesiacov júl a august upravil styk v štandardných dvojtýždňových intervaloch, keď mal preukázané, že otec vie s maloletým stráviť aj dovolenku. Počas Vianočných sviatkov a zimných prázdnin upravil styk striedavo v párnom a nepárnom kalendárnom roku tak, aby v jednom roku otec strávil s maloletým Vianočné sviatky a následné ucelené obdobie a v druhom roku Silvester - Nový rok a následné ucelené obdobie. Styk otca s maloletým počas Veľkonočných sviatkov upravil každý druhý rok. Dospel k záveru, že takýto rozsah styku zodpovedá aktívnej účasti rodiča, ktorý nemá dieťa zverené do svojej osobnej starostlivosti, na jeho výchove za predpokladu, že má rodič o uvedené záujem a že má k tomu vytvorené všetky podmienky vrátane osobnostných predpokladov. Pri určení výživného otcovi na maloletého prihliadal na odôvodnené potreby a záujem maloletého dieťaťa a vychádzal z kritérií rozhodných pre určenie výživného. Mal preukázané, že maloletý v priebehu konania navštevoval jasle a následne začal navštevovať predškolské zariadenie, kde rodičia uhrádzajú spolu poplatky vo výške cca XX eur mesačne. Matka má v súvislosti so starostlivosťou o výživu a výchovu maloletého B. aj existenčné náklady, spojené so zabezpečením bývania, stravy, ošatenia a obuvi, hygienických a kozmetických potrieb a zdravotnej starostlivosti, pričom nezanedbateľné náklady sú tvorené aj záujmovou činnosťou, ktorá sa odvíja od finančných možností a ochoty rodičov túto uhrádzať a zabezpečovať. Návrh matky na určenie vyživovacej povinnosti v sume XXX eur mesačne považoval za nadhodnotený a nezodpovedajúci pomernej časti nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého prezentovanými matkou, a to aj s ohľadom na vek maloletého, návštevu predškolského zariadenia a jeho dobrý zdravotný stav. Konštatoval, že na strane maloletého sa nevyskytovali a ani nevyskytujú žiadne špecifické výdavky, ktoré by matka bola nútená vynakladať. Skladba potrieb u maloletého a výška nákladov na ich uspokojovanie je porovnateľná s výdavkami na odôvodnené

potreby a záujmy maloletých detí v jeho veku tak, ako sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Vzhľadom na možnosti a schopnosti oboch rodičov, nezhliadol okolnosti zakladajúce dôvod pre určenie výživné v zmysle návrhu matky. Niektoré náklady vyčíslené matkou, ktoré žiadala zohľadniť pri určení výživného zo strany otca (dobrovoľné očkovanie, poistenie, voľnočasové aktivity, dovolenky, hračky a pod.), nezohľadnil konštatujúc, že vo väčšine prípadov sa nejedná o odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré rodičia musia uspokojovať pod hrozbou ohrozenia riadneho vývinu maloletého dieťaťa, ale o plnenia, ktoré rodič poskytuje alebo hradí na strane maloletého výlučne na základe vlastného uváženia. Ide o náklady, ktoré rodič prispôsobuje svojim finančným možnostiam, keďže oproti nákladom na existenčné potreby, náklady na tieto plnenia dokáže ovplyvniť, čo pri nákladoch existenčných je omnoho zložitejšie a v niektorých položkách nemožné. Poukázal na to, že je potrebné, aby matka ako rodič, ktorý má dieťa vo svojej starostlivosti, prispôbovala náklady na odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa pomerom svojim a pomerom otca ako povinného rodiča, avšak pomerom reálnym. Uviedol, že matka je povinná korigovať náklady, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, ich vynakladanie sa riadi možnosťami a schopnosťami rodičov a zaraďuje sa medzi nadštandardné výdavky na výchovu a výživu maloletého dieťaťa, s ohľadom na celkový postoj otca a celkové životné pomery, v ktorých obaja rodičia žijú. Poukázal na potrebu skúmať náklady v kontexte tej skutočnosti, že otec si plní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému i vecnými plneniami, ktoré obsahujú aj vyššie spomenuté položky, ktoré matka zahrnula do nákladov na odôvodnené potreby a záujmy maloletého (záujmová činnosť, voľnočasové aktivity, dovolenky, ošatenie, obuv, hračky a pod.). Zdôraznil, že nie je možné, aby rodič poskytoval dieťaťu vecné plnenia a následne i prispieval na rovnaké náklady druhému rodičovi. Ak rodič, ktorý je povinný si plniť vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, si túto plní aj pravidelným poskytovaním iných plnení, je vhodné túto formu plnenia si vyživovacej povinnosti u tohto rodiča podporiť a netrvať výlučne na striktnom vymedzení finančnej čiastky k rukám matky. Je to vhodné okrem iného aj z toho dôvodu, že maloleté dieťa prirodzene takéto plnenia od rodiča, s ktorým nežije, očakáva a sú dôležitou súčasťou ich vzájomného vzťahu a za predpokladu, že rodič poskytuje tieto plnenia dieťaťu pravidelne, je potrebné ponechať mu k zabezpečeniu týchto plnení finančný priestor, samozrejme za predpokladu, že budú uspokojené ostatné potreby maloletého. Mal preukázané, že na strane otca neboli zistené také možnosti, schopnosti a celkové pomery, ktoré by odôvodňovali zaviazat' ho k platbám výživného sumou XXX eur mesačne. Zohľadnil aj celkové majetkové pomery oboch rodičov, ktoré sú výrazne disproporčné. Uviedol, že hoci je pravdou, že výkon osobnej starostlivosti o dieťa sa považuje do adekvátnej miery za ekvivalent plnenia si vyživovacej povinnosti v peňažnej forme, na strane matky je prítomný značný nehnuteľný majetok, z prenájmu ktorého poberá pravidelný a nezanedbateľný príjem, ktorý nemožno opomenúť. Rovnako prihliadol aj na to, že otec má upravený pravidelný a častý kontakt s maloletým, počas ktorého bude uspokojovať jeho odôvodnené potreby a záujmy, vrátane potrieb existenčných. Dospel k záveru, že výška výživného v sume XXX eur mesačne umožní maloletému, spolu s plnením si vyživovacej povinnosti zo strany matky, uspokojiť jeho odôvodnené potreby a záujmy v dostatočnom rozsahu. Výživné na maloletého určil počnúc mesiacom november 2017, t. j. od mesiaca, v ktorom súd prvej inštancie rozhodoval, prihliadajúc na úhrady výživného na maloletého a poskytované vecné plnenia otcom počas celého obdobia. Z uvedeného dôvodu neurčil výživné otcovi spätne. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti výroku III., IV. a V. rozhodnutia podala odvolanie matka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že súd zaviazá otca prispievať na výživu maloletého B. výživným vo výške XXX eur mesačne odo dňa podania návrhu k rukám matky, vždy do 15 dňa v mesiaci, nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 16.10.2015 do rozhodnutia odvolacieho súdu v súdom určenej výške zaviazá otca zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky a otca oprávni stretávať sa s maloletým každý párný kalendárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod, kedy si otec maloletého prevezme v predškolskom zariadení alebo v mieste bydliska matky, v každom nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 15.00 hod do pondelka do 08.00 hod., kedy si otec maloletého prednostne prevezme v predškolskom zariadení alebo v mieste bydliska matky a odovzdá ho v predškolskom zariadení alebo v mieste bydliska matky, každoročne počas letných prázdnin od 05.07. od 09.00 hod do 19.07. do 18.00 hod a od 05.08. od 09.00 hod do 19.08. do 18.00 hod., každý párný kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov od Zeleného štvrtka od 16.00 hod do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod, každý párný kalendárny rok počas zimných prázdnin a Vianočných sviatkov od 23.12. od 09.00 hod do 30.12 do 18.00 hod a v každom nepárnom kalendárnom roku od 30.12. od 18.00 hod do 06.01. nasledujúceho roka do 18.00 hod. s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletého v čase prázdnin a sviatkov je bydlisko maloletého. Namietala nesprávny postup súdu, ktorým jej bolo znemožnené, aby uskutočňovala svoje práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Mala za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že rodičia maloletého boli zaradení do programu neziskovej organizácie Orchidea, n.o., avšak ďalšie správy, ktoré boli vypracované na pravidelnej mesačnej báze a zaslané spolu so záverečnou správou na ÚPSVaR pani G., neboli do spisu doložené, napriek žiadosti jej právnej zástupkyne. Mala za to, že tieto ďalšie správy môžu napomôcť k objektívnemu posúdeniu veci. Vyslovila názor, že stanovený rozsah styku otca s maloletým nie je v súlade so záujmom dieťaťa. Rozhodnutie, ktoré má dlhodobý charakter zasahuje do školského systému maloletého, ktorý o rok a pol dovŕši vek nástupu na základnú školu, a jeho školský týždeň bude rozhádzaný, čo nabúra systém výučby, prípravu na vyučovanie a naruší stabilitu, čo bude pre maloletého zaťažujúce a neprimerane psychicky vyčerpávajúce. Dala do pozornosti, že dohoda medzi rodičmi nie je možná ani vo výbere krúžkov a trávení voľného času maloletého, ktoré napomáhajú rozvoju dieťaťa. Uviedla, že maloletý je naviazaný na ňu a svoju sestru O., nechce sa od nej odlučovať na dlhšiu dobu, stará sa o ňu, chce s ňou tráviť čas a je mu ľúto, že O. chodí na výlety alebo návštevy rodiny bez neho. Poukázala na to, že napriek snahám otca, maloletý dcéru jeho partnerky vníma ako kamarátku, avšak rodinu matky vníma ako intímny celok, do ktorého patrí. Dala do pozornosti, že otec maloletého ju neinformuje o návštevách lekára s maloletým počas pobytu u neho, pokračuje v psychickom nátlaku na maloletého, čo u neho vyvoláva zmätok, plačlivosť a rozrušenosť, keď ju znevažuje pred maloletým a tretími osobami. Poukázala na komentár otca do telefónu v prítomnosti maloletého dňa 22.12.2017. Mala za to, že je v záujme dieťaťa pokračovať v rozsahu styku otca s maloletým nastaveným uznesením Krajského súdu v Bratislave s miernou úpravou, nakoľko maloletý je na takýto rozsah styku zvyknutý, stotožňuje sa s ním a tento sa osvedčil. Vyslovila názor, že otcovi takýto rozsah styku poskytuje dostatočný priestor, aby mohol participovať na výchove dieťaťa. Odovzdaním a preberaním maloletého v predškolskom zariadení sa minimalizuje kontakt rodičov, keď otec sa jej v minulosti vyhrážal, napadol ju, zbieral o nej informácie, sledoval ju, čo je predmetom trestného konania. Uviedla, že nechce brániť v styku maloletého s otcom, napriek osočovaniu otca voči nej, preto súhlasí s rozsahom styku upraveným počas letných a zimných prázdnin. Žiadala posunúť len začiatok termínov styku v rámci letných prázdnin z dôvodu, že v tom čase máva s maloletým program. Nesúhlasila s určením výšky výživného v sume XXX eur mesačne od 01.11.2017. Uviedla, že miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi faktormi, t.j. príjmom, mesačnými nákladmi, vlastníctvom nehnuteľností a hnuiteľných vecí vyššej hodnoty, či položiek signalizujúcich prebytok. Dôležitý je i fyzický stav rodiča, jeho nadanie a pracovné skúsenosti. Uviedla, že otec maloletého začal platiť výživné až po nariadenom predbežnom opatrení, dovtedy si vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplnil, napriek jej žiadostiam a ani sa neinformoval, čo maloletý potrebuje. Zdôraznila, že otec maloletého zamľčal svoj majetok a majetkový prospech a súd prvej inštancie vzal do úvahy len jej majetok. Uviedla, že otec poberá príjem z prenájmu troch bytov a pozemku (bytu na U. ul.č. 19 v V., bytu na M. ul. X v G. a bytu na ul. L. X. v G., ktorý je v katastri nehnuteľností písaný na jeho matku) a z pozemku v obci M.. Mesačný príjem z nehnuteľností dosahuje sumu X.XXX eur. Keďže sám v ani jednom z bytov nebýva, je podľa jej názoru predpoklad, že býva v Záhorskej Bystrici a za prenájom dosahuje danú sumu. Zároveň poukázala na stúpajúce ceny za prenájmy nehnuteľností a náklady spočívajúce v platbách réžie nehnuteľností. Uviedla, že otec poberal načierno príjem z odpočtu DPH vo svojej firme QYX, s.r.o. z fiktívnych fakturácií medzi jeho firmou a spoločnosťou BISCON, s.r.o. a BODY TESTER Limited, s.r.o. Poukázala na výšku príjmu otca, jeho výdavkov, využívanie troch luxusných áut (BMW radu 5, SUZUKI a AUDI Q5), zahraničné dovolenky a nákladný život. Dala do pozornosti, že dňa 01.07.2017 sa jej narodila dcéra O. O., nárok na materskú jej zanikne XX.XX.XXXX, čím sa jej podstatne zmenia pomery a jej príjem sa radikálne zníži. Vyslovila obavu, že otec maloletého ju nechá znášať náklady na maloletého v podstatnej miere, napriek jeho dostatočnému príjmu. Od januára 2018 bude poberať rodičovský príspevok vo výške XXX,XX eur mesačne a prídavky na deti vo výške XX,XX eur. Uviedla, že príjem zo spoločnosti GUES, s.r.o. nepoberá, keďže je na rodičovskej dovolenke. Daná spoločnosť bola v roku 2017 v strate a jej tržby klesli o 43 %, nakoľko stabilní klienti s ňou ukončili spoluprácu v súvislosti s konaním otca (sledovanie). Tiež jej klesli úspory v banke, keďže bola nútená znášať náklady na dieťa sama. Zdôraznila, že otec prispieval na maloletého účelovo pred pojednávaniami, oblečenie, ktoré mu zakúpil bolo nevhodné pre dieťa (neprimeraná veľkosť, staré, za celé štyri roky synovi kúpil dvoje jesenné topánky, sandále. Uviedla, že pred pojednávaním prezentoval ochotu prispievať na polovicu nákladov na dieťa, čo však nikdy neurobil, neprispel na jasle, krúžky ani na aktivity na ktorých a dohodli. Namietala, že súd prvej inštancie tieto skutočnosti nevzal do úvahy, keď neurčil výživné spätne. Potvrdila, že otec za dané obdobie zaplatil výživné na maloletého v celkovej výške X.XXX eur, pričom výdavky na dieťa predstavujú mesačne sumu XXX eur (bežné náklady na

škôlku, krúžky, lekársku starostlivosť, oblečenie, stravu a obuv vo výške XXX eur a náklady na bývanie v sume XXX eur). Namietala, že súd prvej inštancie paušalizoval náklady na dieťa, a nebral do úvahy majetkové pomery a možnosti otca. Namietala, že otec maloletého dokladá v životopise množstvo pracovných skúseností na vyšších riadiacich pozíciách. Spochybnila, že tak vysokokvalifikovaná osoba so skúsenosťami si nemôže rok nájsť prácu. Poukázal na to, že otec odišiel zo zamestnania na vlastnú žiadosť, čím sa sám vzdal zamestnania a poberal dávku v nezamestnanosti a následne sa zamestnal za nižší plat ako mal v pôvodnom zamestnaní. Mala za to, že vzhľadom na subjektívne vlastnosti otca, jeho vzdelanie, vedomosti znalosti a skončenie pracovného pomeru je potrebné vychádzať pri určení výživného zo sumy X.XXX,XX eur netto, teda z príjmu, ktorého sa vzdal. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, ktorý nebral v úvahu náklady na dieťa spočívajúce v platbách za voľnočasové aktivity, očkovanie, hračky, dovolenky. Poukázala na názor Krajského súdu v Trnave vyslovený v rozhodnutí 11CoP/19/2017 s tým, že oprávnenými potrebami dieťaťa nie sú len základná náročnosť, ale sú dané aj potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a pod a závisia od veku dieťaťa a schopností a možností rodiča, pričom medzi odôvodnené potreby patria aj náhodné výdavky, ktoré napr. súvisia so zdravotným stavom oprávneného (napr. liečebné náklady). Poukázala na zaužívanú prax súdov, podľa ktorej výživné rodiča na všetky maloleté deti by malo byť v rozmedzí 20 až 30% z jeho príjmu. Pokiaľ ide o majetkové pomery rodičov mala za to, že okresný súd ju sankcionoval, keďže priznala majetok a zdaniila príjem, pričom bonifikoval daňové úniky otca a jeho nepriznaný majetok. Poukázala na bývanie otca vo viacpodlažnom bytu s viacerými kúpeľňami, užívanie luxusných motorových vozidiel, absolvovanie zahraničných dovolení a vlastníctvo nehnuteľností Poukázala na deklarovaný príjem otca vo výške X.XXX eur brutto v januári 2018. Mala za to, že v konaní bolo potrebné zisťovať majetkové pomery otca a jeho potencionálnu životnú úroveň. Poukázala na rozhodnutie KS BA č.k. 20CoP 3/2017. Zdôraznila, že pokiaľ otec maloletému kúpi oblečenie, žiada ho vrátiť, reálne využitie vecí kúpených otcom pre dieťa je len počas pobytu maloletého s otcom, pričom veci kupuje pre dieťa účelovo, aby mal doklady o kúpe na súd. Žiadala priznať výživné späť, keďže nie je možné presne stanoviť termín rozhodnutia odvolacieho súdu a nie je možné určiť výšku zameškaného výživného.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o zverení, výživnom a úprave styku podal odvolanie otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a zveriť maloletého B. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý párny týždeň od pondelka od 16.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 16.00 hod. a otec bude zabezpečovať starostlivosť o maloletého od každého nepárneho týždňa od pondelka od 16.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 16.00 hod. s tým, že miestom odovzdania a prevzatia dieťaťa bude predškolské zariadenie alebo bydlisko rodiča, v ktorého starostlivosti sa maloletý aktuálne nachádza. Navrhol rozhodnúť, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, výživné na maloleté dieťa navrhol neurčiť a obom rodičom uložiť povinnosť bezodkladne informovať druhého rodiča o zdravotnom stave maloletého, o plánovaných kontrolách a vyšetreniach u lekára, ako aj o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého. Alternatívne navrhol dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky, určiť otcovi výživné na maloletého v sume XXX eur mesačne, oprávniť otca stretávať sa s maloletým každý párny týždeň od stredy od 16.00 hod. do piatka do 16.00 hod, každý nepárny týždeň od stredy od 16.00 hod. do pondelka do 16.00 hod.. S určeným rozsahom styku počas prázdnin a sviatkov súhlasil. Zároveň žiadal uložiť matke povinnosť informovať ho o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, jeho zdravotnom stave, plánovaných kontrolách a vyšetreniach u lekára. Namietal, že mu boli porušené práva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že s maloletým má vytvorený vynikajúci vzťah, pozná jeho návyky, potreby a režim. Maloletý sa v jeho domácnosti cíti veľmi dobre, dokáže mu zabezpečiť stabilitu, kvalitu rodinného prostredia spoločne so svojou partnerkou a dcérou, s ktorými si B. rozumie, má ich rád, pričom jeho domácnosť považuje za svoj domov. Poukázal na to, že matka nedodržiava termíny stretnutí na základe rozhodnutia súdu, vedľa sa s matkou dohodnúť na potrebách dieťaťa (vzdelávanie, voľnočasové aktivity), avšak matka ho nechce informovať o návštevách lekára maloletého a jeho zdravotnej starostlivosti. Situáciu vyhrocuje aj umelo vykonštruované trestné konanie, ktoré je vedené voči nemu pre prečin nebezpečného prenasledovania. Mal za to, že matka podáva trestné oznámenie s úmyslom ukrátiť ho na právach v civilnom konaní ohľadne zverenia dieťaťa do striedavej starostlivosti, pritom sama potvrdila, že je starostlivý otec a vie sa dobre o syna postarať. Zdôraznil, že s matkou je veľmi ťažká komunikácia, neumožňuje mu spoluprácu pri rehabilitácii maloletého, manipuluje maloletého

proti nemu, dohodnuté termíny stretnutí presúva. B. je zo situácie zmätený, chce tráviť viac času s otcom. Poukázal na zabezpečenie starostlivosti o maloletého v roku 2015 a 2016 v režime počtu dní 2:2:3 a vyslovil názor, že v striedavej starostlivosti o maloletého je potrebné v záujme dieťaťa pokračovať a upraviť ho na striedanie po týždni. Uviedol, že maloletý je odovzdávaný v rovnakom oblečení, každý mu vo svojej réžii zabezpečuje jeho potreby a starostlivosť. Dal do pozornosti, že matka mu uberá z času styku a robí obštrukcie. Zdôraznil, že matka nerešpektovala ani dohodu rodičov o styku s maloletým v letnom období a počas bežného roka, ktorú uzavreli u pani N. na ÚPSVaR a túto dohodu poprela, aj napriek účasti na mediácii u pani X.. Uviedol, že situácia sa vyhrotila po vydaní uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/205/2017, kedy matka odmietala rešpektovať dohodu rodičov, neumožňovala mu riadne styk s maloletým, nebola ochotná byť ústretová, napriek tomu, že maloletý má silnú potrebu byť s otcom, neumožnila mu ani videohovor so synom, svojim správaním spôsobovala maloletému psychický nátlak a v júli považovala za dostatočný rozsah styku maloletého s otcom len v trvaní 2 a pol dňa. Mal za to, že súd musí pri rozhodovaní zohľadňovať konkrétne okolnosti prípadu a nenadradovať akékoľvek modely fungovania vzťahu rodičov a maloletého dieťaťa, ktoré majú orgány verejnej moci zaužívané nad skutočný záujem dieťaťa. Za hlavný dôvod pre striedavú osobnú starostlivosť o maloletého považoval spôsobilosť oboch rodičov vychovávať dieťa. Vyslovil presvedčenie, že striedavá starostlivosť o maloletého je v jeho záujme a v súlade s vývinovými potrebami dieťaťa a poskytuje mu stabilitu výchovného prostredia a rešpektuje jeho právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a právo na výchovu a starostlivosť oboma rodičmi a bude mu zabezpečený rovnocenný čas osobného styku s matkou i otcom. Poukázal na to, že striedavú starostlivosť navrhol vzhľadom na vek dieťaťa, jeho vzťah k rodičom, pričom od podania návrhu ubehla dlhšia doba, maloletý je vnímavejší, na prostredie oboch rodičov zvyknutý a nevádi mu zdržiavať sa u otca dlhšie. Poukázal na to, že kolízny opatrovník v konaní zvažoval navrhnúť súdnoznalecké dokazovanie, avšak vzhľadom na dĺžku konania a záujem dieťaťa toto nenavrhol. Uviedol, že kolízny opatrovník nespochybnil výchovný prístup ani jedného z rodičov a potvrdil, že obaja rodičia sa dokážu u maloletého perfektne postarať. Mal za to, že striedavá starostlivosť je pre maloletého optimálna, keďže sa o syna od narodenia staral. Uviedol, že sú splnené všetky zákonom dané podmienky pre striedavú starostlivosť o maloletého s poukazom na ust. § 24 ods. 2, 4 Zákona o rodine. Dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/15/2015 a inštitút striedavej osobnej starostlivosti o dieťa s tým, že zákon neurčuje dĺžku doby, počas ktorej by sa malo dieťa u každého z rodičov nachádzať. Mal za to, že striedavá starostlivosť rovnako redukuje rozvodovú traumatizáciu dieťaťa, prispieva jeho citovej vyrovnanosti a zdravému psychickému vývinu. Poukázal na stanovisko Ligy otcov, Dohovor o právach dieťaťa a skutočnosť, že matka si musí uvedomiť dôležitosť otca v živote maloletého dieťaťa. Poukázal na judikatúru, ktorá sa prikláňa k striedavej osobnej starostlivosti o dieťa, na právo dieťaťa byť vypočuté v každom konaní a vyjadrenie jeho názoru vzhľadom na vek, rozumovú a citovú vyspelosť. Mal za to, že povinnosťou súdu je rešpektovať zásadu vyjadrenú v čl. 18 ods. 1 Dohovoru OSN o právach dieťaťa, podľa ktorej majú rodičia spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. V opačnom prípade by došlo k porušeniu práva druhého rodiča na spravodlivý proces v zmysle čl. 13 Listiny základných práv a slobôd, práva dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa § 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, a práva dieťaťa a rodiča na nariadenie a udržiavanie vzájomného pravidelného styku podľa čl. 4 Dohovoru o styku s deťmi. Dal do pozornosti kritériá, podľa ktorých je potrebné rozhodovať o striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa, poukázal na citové a vývinové potreby dieťaťa, jeho puto k rodičom, dôležitosť rodinného zázemia s tým, že vzájomná komunikácia rodičov sa nemusí zdať ako jeden z najdôležitejších faktorov, ktoré musia brať súdy v úvahu. Mal za to, že pri striedavej starostlivosti rodičia spolu nekomunikujú iba o odovzdávaní dieťaťa, ale aj o jeho zdravotnom stave, školských a mimoškolských aktivitách i aktívnom prežívaní voľného času. Dal do pozornosti judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorej chýbajúca kvalifikovaná komunikácia rodičov nesmie byť prekážkou zavedenia striedavej starostlivosti o dieťa, čo by znamenalo porušenie základného práva jedného z rodičov vychovávať maloleté dieťa. Mal za to, že striedavá osobná starostlivosť o maloleté dieťa je podnetom a motiváciou, aby sa snažili čo najviac kooperovať. Poukázal na pozitíva striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa spočívajúce v tom, že môže dôjsť ku zlepšeniu komunikácie rodičov a vzťahov medzi nimi, stabilizácii a upokojení výchovného prostredia. Mal za to, že striedavá starostlivosť je prevenciou proti rozvinutiu syndrómu zavrhnutého rodiča. Upozornil na najdôležitejšie kritérium pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorým je odborný znalecký posudok, v ktorom znalec zhodnotí predpoklady dieťaťa i rodičov na takýto režim starostlivosti.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom právnej zástupkyne zotrvala na svojom odvolacom návrhu. Poukázala na vhodnosť výlučnej osobnej starostlivosti o maloletého matkou, na jej

osobnostné predpoklady, nízky vek maloletého, jeho naviazanosť na ňu a sestru a zabezpečenie jeho stabilného výchovného prostredia. Rovnako poukázala na široký rozsah styku otca s maloletým, ktorý mu umožňuje podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloletého. So striedavou osobnou starostlivosťou o maloletého nesúhlasila. Mala za to, že okrem veku maloletého je dôležitým faktorom pri rozhodovaní aj vzájomná komunikácia rodičov a ich vzťahy, ktoré sú vážne narušené, o čom svedčí i prebiehajúce trestné konanie vo veci prečinu nebezpečného prenasledovania vedené proti otcovi. Dala do pozornosti, že rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti rodičov nemôže byť automatické, ak sa jej jeden z rodičov dožaduje. Súdy musia citlivo zvážiť najlepší záujem dieťaťa v každom prípade individuálne. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR Nález č. II. ÚS 361/2016 zo dňa 03.08.2017. Dala do pozornosti, že v danom prípade nefungujúca komunikácia medzi rodičmi sa nenapravila ani za asistencie súdu a všetky pokusy o jej nápravu zlyhali a naďalej pretrvávajú. K alternatívnemu odvolaciemu návrhu otca uviedla, že otcom navrhovaný rozsah styku nie je v záujme maloletého a rozhádzaný systém by na neho vplýval negatívne. Otcom navrhovaná výška výživného je hlboko pod možnosťami otca a jeho životného štandardu. Mala za to, že otec svojim odvolaním súhlasí so zverením maloletého do jej osobnej starostlivosti s poukazom na navrhovaný rozsah styku, čím priznáva, že striedavá starostlivosť nie je dôvodná. Uviedla, že otcom navrhované preberanie dieťaťa v mieste bydliska otca je nerealizovateľné z dôvodu jej materskej dovolenky. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní považovala za nepravdivé, účelové. Poprela, že by si maloletý rozumel s partnerkou otca a jej dcérou, keď upokojovanie ich negatívneho vzťahu konštatovala aj psychologička ÚPSVaR. Nesúhlasila s tvrdením, že otca neinformovala o maloletom, keď práve otec jej neposkytol informácie o lekárskech vyšetreniach maloletého. Uviedla, že s otcom maloletého sa nevedia dohodnúť ani na zdravotnej starostlivosti maloletého (napr. očkovania) a rovnako riešili i používanie správnej ortopedickej obuvi. Za umelo vytvorený problém otcom považovala problém s rehabilitačnými cvičeniami. Podrobný popis cvikov poslala otcovi na USB kľúči, avšak zistila, že maloletý u otca necvičil. Poprela, že by sa vyhrážala otcovi políciou, avšak zdôraznila, že z otca má obavy, nakoľko ju viackrát fyzicky napadol. Zdôraznila, že styk otca s maloletým prebieha na základe rozhodnutia súdu. Poukázala na to, že otec tvrdil, že s matkou nie je možná dohoda, teraz uvádza, že sa vedia dohodnúť. Uviedla, že maloletý chodil na krúžok angličtiny, za ktorý uhradil poplatok otec za tri mesiace v októbri 2017, od januára 2018 tento poplatok hradí ona, rovnako ako plávanie a športové hry. Za klamlivé považovala vyjadrenia otca o úmysloch a dôvodoch ňou podaného trestného oznámenia na otca. Potvrdila, že v minulosti, v čase spolužitia rodičov, sa otec vedel o maloletého postarať, aktuálne však dieťa chodí v neprimeranom oblečení, starom a obnosenom, otec bráva syna chorého na výlety a nezohľadňuje jeho zdravotný stav, rovnako nedozerá na jeho hygienické návyky. Poprela, že by maloletého manipulovala proti otcovi a neinformovala ho o zdravotnom stave maloletého. Poukázala na záverečnú správu Orchidea, z ktorej je, podľa názoru matky, zrejmé, že maloletého manipuluje otec a hrubo zneužíva svoje dominantné postavenie rodiča a dôveru maloletého. Poprela, že by bol Hugo niekedy v striedavej starostlivosti rodičov. Uviedla, že počas jesene 2015, keď bol údajne B. v striedavej starostlivosti, otec bol v práci, ona na materskej dovolenke, o B. sa starala opatrovatelka. Namietala tvrdenia o tom, že maloletého odovzdáva otcovi v jednom oblečení, keďže dieťa rastie a potrebuje nové veci. Nesúhlasila s tvrdením, že manipuluje s neodkladným opatrením. Zdôraznila, že rozhodnutie súdu rešpektuje, pričom u mediátorky nepodpísali žiadnu dohodu. Uviedla, že ak by rešpektovala dohody a nie rozhodnutie, otec by uvedené namietal. Mala za to, že nie je povinná otca informovať o svojom zdravotnom stave, vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie. Nesúhlasila s tvrdením, že Hugo sa dožaduje styku s rodinou otca, bratrancami, ktorí sa mu neprihovorili ani v čakárni u lekárky, ani na detskom ihrisku. B. nespomína nikoho z rodiny otca. Uviedla, že maloletému umožnila na celý týždeň stretnutie so starou matkou z otcovej strany, pričom B. bol s otcom. Poprela, že by s partnerom maloletého ovplyvňovali. Zdôraznila, že B. nikdy nezakázala spať u otca, dodržiava rozhodnutie súdu o styku otca s maloletým. Poprela, že by ju otec informoval o platbách v škôlke, aby nedochádzalo k duplicitám. Dala do pozornosti, že otec ju neinformoval o zmene pobytu a nevedela, kde sa maloletý zdržiava. Zdôraznila, že B. má silnú citovú väzbu k nej, čo potvrdzuje ja záverečná správa Orchidea, n.o., s ktorou rodičia spolupracujú na základe žiadosti otca. Namietala, že otec sa snaží poškodiť meno jej a jej partnera, osočovaním a ich znevažovaním aj verejne. Potvrdila, že maloletý sa teší, že ide na víkend k otcovi, na druhej strane je smutný, že nebude s O., pričom k dieťaťu partnerky otca nemá vytvorený taký vzťah ako k O.. Poukázala na to, že rozdielne názory na výchovu maloletého boli častým dôvodom konfliktov rodičov, ktorí sa nevedia dohodnúť ani na základných veciach ohľadne dieťaťa. Zdôraznila, že otec ju opakovane fyzicky napadol. Nesúhlasila s tvrdeniami o úhradách poplatkov za jasle a škôlku, o príspevkoch otca na maloletého, o realizovaní striedavej starostlivosti o maloletého. Poukázala na rozporné vyjadrenia otca o realizácii styku, komplikovanej komunikácii rodičov. Zdôraznila, že sa snaží, aby mal maloletý pozitívny vzťah

k otcovi, aby pre neho nebolo odovzdávanie a preberanie stresujúce, chápe skutočnosť, že dieťa má dvoch rodičov. V ďalšom podaní matka poukázala na nemožnosť dohodnúť sa s otcom na očkovanie maloletého. Poprela, že by podala dve trestné oznámenia na otca maloletého. Uviedla, že otec sa snaží navodiť dojem, že počas spolužitia sa o maloletého staral a navštevoval s ním, krúžky, tieto tvrdenia považovala za zavádzajúce. Namietala, že by mal maloletý pocit domova u otca, keďže tento už štvrtýkrát menil bývanie. K určení výšky výživného na maloleté dieťa poukázala na kritériá rozhodné pri určení výživného a povinnosť oboch rodičov podieľať sa na výžive dieťaťa. Zdôraznila vzdanie sa príjmu otca, upriamila pozornosť na jeho pomery a životnú úroveň. Nesúhlasila s tvrdeniami otca o činnosti a príjmoch jej obchodnej spoločnosti, rovnako poprela, že by si zakúpila päť nových áut a luxusné vozidlo zn. Opel Zafira. Nesúhlasila s tvrdením, že by sa otec rovnako podieľal na nákladoch na maloletého. V ostatnom sa pridržiavala svojich vyjadrení a tvrdenia otca považovala za klamlivé a vymyslené. Zároveň doložila rodný list maloletého E. O., nar. XX.XX.XXXX a poukázala na potrebu rozvíjania vzťahu medzi B. a jej ďalším maloletým dieťaťom. Zdôraznila, že s otcom maloletého sa nevedia dohodnúť, poukázala na konflikt súvisiaci s návštevou športového krúžku maloletého B., na neochotu otca k ústretovej výmene víkendového styku s B.. Vyslovila názor, že otec maloletého naďalej manipuluje, dieťa je po návrate od otca nesvoje, plačlivé. Zdôraznila, že otec sa domáhal u kolízneho opatrovníka pohovoru s maloletým bez jej vedomia a súhlasu. Od jesene 2018 má B. problémy, po návrate od otca zvracal, lekárka sa vyjadrila, že to môže byť psychického pôvodu. Uviedla, že v marci 2019 si vyžiadala pri preberaní maloletého prítomnosť policajnej hliadky, vo večerných hodinách bola vypočúvaná políciou. Zdôraznila, že s otcom dieťaťa sa nevedia dohodnúť, ani na podaní prihlášky maloletého na základnú školu, preto podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako poukázala na pripojenú správu logopéda Mgr. Dubravicej z 19.03.2019, z ktorej vyplýva, že maloletý je v starostlivosti logopéda od júla 2018 do januára 2019 pre dysláliu, počas terapie došlo ku konfliktu s otcom dieťaťa, ktorých bol prítomný pri všetkých sedeniach. Z dôvodu námietok otca bola terapia dieťaťa ukončená. Podaním zo dňa 15.4.2019 matka oznámila, že maloletý bol zapísaný do školy ZŠ a MŠ N., otec so zápisom súhlasil aj s rôznymi korekciami pri vyplňaní prihlášky. Dieťa v tomto zariadení navštevuje aj škôlku. Uviedla, že otec atakuje zamestnancov škôlky, žiada o presné informácie o pobyte v škole v prírode, ktorého sa maloletý zúčastní, jeho správanie voči zamestnancom ZŠ a MŠ je šikanózne. Z uvedeného dôvodu má za to, že neprimerané správanie otca maloletému škodí a môže mať vplyv na jeho vývoj a psychiku. Navrhla vykonať znalecké dokazovanie súdom ustanoveným znalcom v odbore psychológia, odvetvie: Klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých.

6. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky nesúhlasil s jej tvrdeniami. Zdôraznil, že matka sa podaním dvoch trestných oznámení voči nemu snaží dosiahnuť, aby bol ukrátený na svojich rodičovských právach. Nesúhlasil s tvrdením, že súdom nastavený rozsah styku zasahuje do školského režimu dieťaťa s poukazom na vek maloletého. Poprel tvrdenie, že by sa rodičia nevedeli dohodnúť ani na krúžkoch maloletého. Uviedol, že B. má u neho stabilný domov a tiež sa rád hrá s dcérou jeho partnerky, maloletého nemanipuluje a nevyvíja na neho psychický nátlak. Dal do pozornosti, že matka mu poskytuje len neúplné informácie o maloleťom, najmä jeho zdravotnom stave a vyšetreniach. Nesúhlasil s tvrdeniami matky o poberaní príjmu z odpočtu DPH v jeho firme, uviedol, že ide o veľmi vážne obvinenie matky voči nemu. Zdôraznil, že jedna z nehnuteľností, ktorú matka uvádza ako jeho vlastníctvo, je vo vlastníctve je matky. Poprel, že by vlastnil a užíval tri luxusné autá a žil nákladným spôsobom života. Poukázal na príjmy matky uvádzané v spol. GUES, s.r.o. v roku 2017, údajný pokles tržieb a v roku 2018 zakúpenie motorového vozidla zn. Opel Zafira v plnej výbave. Matkou deklarovaná strata príjmu považoval za účelové konanie pre vlastný prospech. Zdôraznil, že realizované platby na maloletého B. v konaní preukázal, pričom má záujem naďalej sa podieľať na reálnych výdavkoch na dieťa. Poprel tvrdenia ohľadom kúpy oblečenia pre maloletého s poukazom na vykonané šetrenie pomerov v jeho domácnosti, zistené perfektné podmienky u neho. Zdôraznil, že maloletému zabezpečuje potreby od jeho narodenia. Zotrvával na svojich tvrdeniach o ukončení zamestnania. Dal do pozornosti, že matka pri údajnom príjme v roku 2015 (príjem z 3 nehnuteľností a rodičovský príspevok) mala na syna náklady v sume XXX eur mesačne. Navyše priamo zo 4 firiem mala ďalší príjem XXX eur za sídlo týchto spoločností. Poukázal na úkony matky v rámci vykonávania podnikania, užívanie automobilu zn. Honda Civic a predaj vozidla pod cenu jej bratovi, na značne nadhodnotené nákladové položky firmy GUES s.r.o. pri porovnaní v rokoch 2015 a 2016 a dosiahnuté zisky v spoločnosti. Spochybnil tvrdenia matky o nemožnosti vyplácať si zo spoločnosti mzdu. Dal do pozornosti, že bývalý manžel sa s matkou dieťaťa v minulosti vysporiadal veľmi štedro, z čoho si mohla dovoliť kúpiť nehnuteľnosti (byť v Liptovskom Mikuláši, Žilina a dva byty v Bratislave). Zároveň je vlastníčkou pozemkov nachádzajúcich sa v Z. nad X..Zdôraznil, že o maloletého sa riadne stará, po víkendoch ho odovzdáva do predškolského zariadenia v zmysle

neodkladného opatrenia, pričom matka nepripravuje maloletého na styk s ním, pre maloletého má zabezpečené všetky potrebné veci vrátane oblečenia. Dal do pozornosti, že doposiaľ žije s maloletým, jeho partnerkou a jej dcérou v prenajatom byte, plánujú spoločnú budúcnosť, dieťa a zakúpenie spoločného bytu, v ktorom by sa mohli natrvalo usadiť. V ďalšom podaní otec poukázal na vhodnosť striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa v predškolskom veku (Nález ÚS ČR z 23.2.2010, sp. zn. III. ÚS 1206/09). Zdôraznil, že pokiaľ ide o podané trestné oznámenie matkou voči nemu, trestné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava III č.k. 6T/83/2017 bolo skončené vyhlásením rozsudku a spod obžaloby bol oslobodený (rozsudok č.k. 6T/83/2017 a zápisnica o pojednávaní), avšak matka medzičasom podala na neho ďalšie trestné oznámenie a to len preto, že sa chcel zúčastniť rehabilitácie syna. Zdôraznil, že alternatívne navrhol úpravu styku s maloletým a zároveň dal do pozornosti, že matka už v pôvodnom návrhu v roku 2015 žiadala o úpravu styku otca s maloletým v takom istom počte dní, ako teraz žiada on v alternatívnom petite. Mal za to, že je v prospech maloletého, aby bola zachovaná kontinuita zabezpečenia starostlivosti o neho oboma rodičmi a tým naplnené potreby a práva v plnej miere. V ďalšom podaní otec vyslovil nesúhlas s tvrdeniami matky. Uviedol, že matka mu neumožňuje vycestovať s maloletým, urobiť si prázdninový program, na jeho žiadosti nereaguje. Poukázal na to, že matka ho nie vždy informuje o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa maloletého. Zdôraznil, že má záujem zabezpečovať starostlivosť o syna, aktívne sa zaujíma o neho, pričom matka už viackrát potvrdila, že je starostlivý otec. Konania zo strany matky považoval za umelo vykonštruované s cieľom očierniť ho pred tretími osobami K problémom týkajúcim sa s predškolským zariadením uviedol, že s fungovaním o.z. Cádrováčik je problém, komunikácia sa týkala výhradne financovania o.z. a nemala súvisi s B.. Poprel vyjadrenia matky o jeho nesúhlase so zápisom B. do ZŠ N. s poukazom na predloženú emailovú komunikáciu, z ktorej vyplýva, že so zápisom na ZŠ N. a ZŠ L. bez výhrad súhlasil. Dal na vedomie, že dňa 07.01.2019 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému U. P., pričom B. sa teší, že má brata, má u neho stabilný domov, vytvorené rodinné zázemie s pokojnou atmosférou, prijal situáciu, že rodina má dve deti, s partnerkou ho podporujú. Rovnako má vytvorený harmonický vzťah aj s maloletou G., dcérou jeho partnerky. Zdôraznil, že B. v septembri 2019 dovŕši vek nástupu na základnú školu a určenie striedavej osobnej starostlivosti o dieťa považoval za vhodné, nakoľko maloletý by mal presne stanovené týždne, čím by sa nenarúšal jeho systém výučby. Uviedol, že matka neustále mení svoje názory a sľuby a ich vzájomná komunikácia sa zhoršila. V ostatnom sa pridržiaval svojich doterajších prednesov.

7. Kolízny opatrovník zaslal odvolaciemu súdu úradné záznamy o pohovoroch s otcom a matkou maloletého a úradný záznam z pohovoru vykonaného dňa 25.5.2018 s maloletým B. na výslovnú žiadosť otca, pričom matku o pohovore neinformoval a matka s daným rozhovorom nesúhlasila.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), a dospel k záveru, že odvolanie otca a odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. V prvom rade je potrebné uviesť, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najvyšší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zverení maloletého B. v zmysle návrhu otca. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre zverenie maloletého B. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, vzhľadom na vek dieťaťa, výrazné a pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi, ktoré stavajú maloletého do konfliktu lojality. V záujem maloletého je nastavenie režimu, ktorý mu zabezpečí pokojné prostredie a kontakt s oboma rodičmi. Súd prvej inštancie správne postupoval pri vykonaní dokazovania a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd poznamenáva, že z obsahu spisu a podaní rodičov aj v priebehu odvolacieho konania je nepochybné, že rodičia majú zásadný problém v komunikácii, ktorú skutočnosť napokon potvrdil v priebehu odvolacieho konania v písomnom vyjadrení aj otec, nápravu a zmenu ich postoja nebolo možné dosiahnuť ani odborným poradenstvom. Odvolací súd nespochybňuje, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sleduje právo dieťaťa na rovnocenný kontakt s rodičmi, právo

na jeho výchovu a zabezpečenie starostlivosti o ňu matkou aj otcom. Správne súd prvej inštancie zohľadnil vek dieťaťa a konštatoval, že maloletý je v domácnosti matky zastabilizovaný a neboli zistené žiadne nedostatky v zabezpečení jeho starostlivosti matkou. Rovnako správne prihliadol na záujem maloletého a vyhodnotil aj vzťah otca s maloletým. Odvolací súd tiež nespochybňuje, že otec má záujem o zabezpečovanie striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, s ktorým má vytvorený citový vzťah, pričom obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre výkon striedavej osobnej starostlivosti o maloletého a sú spôsobilí dieťa vychovávať. V danom prípade je však nevyhnutne potrebné zohľadniť komplexnú rodinnú situáciu, potrebu stabilizácie maloletého, ktorý je vystavený konfliktu lojality rodičov, ktorí nedokážu spolu korektne komunikovať a svojim správaním a postojom vytvárajú situácie pre dieťa neprijateľné. Odvolací súd nepovažoval za potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie, z dôvodu, že pre rozhodnutie vo veci postačujú podklady a dôkazy vykonané v konaní. Po komplexnom posúdení danej veci odvolací súd s prihliadnutím na rodinnú situáciu a vzťahové väzby medzi rodičmi a dieťaťom, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. V danom prípade je však nevyhnutné apelovať na oboch rodičov, aby svoju komunikáciu viedli korektne bez negatívnych emócií, svojmu dieťaťu vytvorili láskyplné prostredie, v ktorom bude vyrastať spokojne a šťastne. Odvolacie námietky otca, vrátane námietok o porušení práva na spravodlivý proces, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

10. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie aj v časti určenia výšky výživného na maloleté dieťa, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o výške stanoveného výživného na dieťa sumou XXX eur mesačne. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na určenie výšky výživného na maloleté dieťa zo strany otca z hľadiska odôvodnených potrieb dieťaťa v čase od podania návrhu, príjmu rodičov, ich majetkových pomerov, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov. Pod odôvodnenými potrebami dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb dieťaťa týkajúcich sa stravovania, ošatenia, bývania, zdravotnej starostlivosti, školskej a mimoškolskej činnosti a mimoriadne výdavky. Uvedenú sumu je možné vyčíslieť len orientačne, s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby (či už denné alebo mimoriadne). Súčasne však treba prihliadať i na príjem, schopnosti a možnosti rodičov a ich životnú úroveň. V danom konaní boli matkou výdavky na dieťa riadne vyčíslené, pričom pod náklady maloletého dieťaťa je potrebné započítať i podiel nákladov na bývanie a prípadné náklady vzniknuté v súvislosti so zabezpečením zdravotnej starostlivosti dieťaťa. Odvolací súd považuje určenú výšku výživného v sume XXX eur mesačne a dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie za správne. Uvedená výška výživného zohľadňuje vek a potreby maloletého dieťaťa. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil náklady na maloletého, keď nevzal do úvahy náklady, ktoré matka maloletému navyšuje. Odvolací súd neakceptuje odvolacie námietky matky súvisiace s jej pomermi, rodinnou a finančnou situáciou a námietkami vo vzťahu k nedostatočne vykonanému dokazovaniu so zameraním sa na majetkové pomery otca, jeho príjmy a životnú úroveň. Po preskúmaní spisu dospel odvolací súd k záveru o správnosti postupu súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu. Tu odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie mal riadne preukázaný príjem otca za celé obdobie od podania návrhu matky aj s obdobím jeho nezamestnanosti, rovnako mal preukázané vlastníctvo nehnuteľností otca, jeho náklady. K splátkam úveru otca prezentovaným v konaní otcom, odvolací súd poznamenáva, že nie je možné zohľadniť existenciu splátok hypotéky, nakoľko plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu je zákonnou povinnosťou každého rodiča, pričom výživné na maloleté dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, má prednosť pred akýmkoľvek inými pohľadávkami. Pokiaľ matka poukazuje na majetkové pomery otca a vlastníctvo bytu v Záhorskej Bystrici, odvolací súd udáva, že v konaní bolo preukázané, že byt je vo vlastníctve rodičov jeho partnerky. Rovnako je potrebné prihliadať na príjmy matky vyplývajúce aj z prenájmu nehnuteľností a prenájmu schránky a jej vlastníctvo štyroch nehnuteľností. Výživné tak, ako bolo určené zodpovedá veku dieťaťa, jeho potrebám, príjmom a pomerom otca aj s prihliadnutím na príjmy matky a rovnako zohľadňuje aj príspevky otca poskytované maloletému nad rámec výživného a rozsah styku otca s maloletým. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a dôvodmi v ňom uvedenými. Odvolací súd považuje za potrebné k odvolaniu otca dodať, že ním navrhovaná výška výživného na dieťa v sume XXX eur mesačne je neprijateľná a nezodpovedajúca veku a potrebám dieťaťa. Súd prvej inštancie riadne zistil a posúdil možnosti a schopnosti oboch rodičov. Pri určení výšky výživného správne rozhodol aj o počiatku určenia výživného, keď zohľadnil plnenia poskytované otcom maloletému v priebehu konania, od podania návrhu, rozsah styku otca s maloletým, pričom v konaní boli preukázané poskytovanie plnenia otcom maloletému titulom výživného. Odvolací súd apeluje na rodičov, aby sa

snažili komunikovať aj ohľadom výdavkov dieťaťa a správali sa tak, aby nedochádzalo zbytočne k duplicitným platbám na zabezpečenie potrieb maloletého. V prípade, ak maloletému zakúpia veci bežnej spotreby je vhodné prihliadať na maloletého, ktorý vníma nezhodu rodičov, prijíma veci zakúpené od rodičov a je pre neho prirodzené, že tieto veci môže používať kdekoľvek. Nie je vhodné selektovať mu veci a neumožniť používanie zakúpených vecí aj u druhého rodiča, pričom takýmto spôsobom rodičia zbytočne navyšujú svoje náklady, keď dieťa rastie a nemá možnosť veci riadne využiť.

11. V časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol správne, vykonal potrebné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, správne aplikoval príslušné ustanovenia Zákona o rodine. V odvolaní matky a v alternatívnom odvolacom návrhu otca neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o rozsah styku otca s dieťaťom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku o úprave styku otca s maloletým a poukazuje naň. Odvolací súd zdôrazňuje, že dieťa a rodič majú právo na kontakt. Je nesporné, že v konaní vo veci starostlivosti o maloleté dieťa je súd povinný skúmať v prvom rade záujem dieťaťa. V danom prípade sa súd prvej inštancie s touto otázkou riadne vypořiadal. Odvolací súd apeluje na oboch rodičov, na potrebu vzájomnej tolerancie a nastavenia prijateľnej komunikácie rešpektujúcej postavenie toho ktorého rodiča tak, aby nezhody medzi rodičmi nevnímalo dieťa v kontakte s nimi a aby rodičia vytvorili maloletej pohodu a pokojné prostredie pri preberaní dieťaťa. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky vo vzťahu k nástupu maloletého do školy do budúca majúc za to, že maloletý navštevuje domácnosť otca na základe súdom nariadeného neodkladného opatrenia, matka nevypravila výhrady voči otcovi vo vzťahu k zabezpečovaniu starostlivosti o dieťa, pričom je treba zdôrazniť, že nástupom maloletého do školy mu vzniknú povinnosti, pri ktorých mu budú nápomocní obaja rodičia. Rovnako nemožno prihliadať na námietky týkajúce sa vzťahu maloletého k dcére matky a jeho smútok, ak majú program, ktorého by sa chcel zúčastniť. Tu treba zdôrazniť, že maloletý má aj druhého rodiča, ktorý má právo vytvoriť si s dieťaťom program počas víkendov a prázdnin a podieľať sa na jeho výchove. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky týkajúce sa zmeny úpravy styku počas letných prázdnin z dôvodu, že matka musí prispôbiť program nastavenému režimu stretnutí otca so synom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Odvolací súd rovnako nezohľadnil ani odvolacie námietky otca vo vzťahu k rozšíreniu styku s maloletým. Určený rozsah styku otca s maloletým zohľadňuje vek a aktuálne potreby dieťaťa aj počas bežného školského roka a tiež v priebehu prázdninového režimu. Takáto úprava styku nie je trvalá a v prípade zmeny pomerov na strane dieťaťa do budúca, ak sa rodičia nedohodnú, budú mať možnosť znovu požiadať o jej zmenu.

12. Najideálnejším spôsobom úpravy styku rodiča s dieťaťom je dohoda rodičov, pretože len tá vie najlepšie vystihnúť potreby maloletého dieťaťa. Je preto potrebné, aby rodičia sledovali dobro svojho dieťaťa a nepresadzovali svoje názory a výchovné postupy voči druhému rodičovi. Úlohou každého rodiča je rešpektovať úlohu druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa. Žiadne rozhodnutie súdu nenahradí deťom pocit istoty a bezpečia, ktorý im v prvom rade majú dať jeho rodičia. Pokiaľ však rodičia nie sú schopní na stretávaní sa dohodnúť, rozhodne autoritatívne súd s tým, že presne vymedzí čas a miesto odovzdania a prevzatia dieťaťa oprávneným rodičom a povinnosť druhého rodiča dieťa na stretávanie riadne pripraviť. Nič však nebráni rodičom v tom, aby následne v praktickom živote tento rámec dohodou modifikovali podľa potrieb dieťaťa. Akékoľvek aj oprávnené výhrady jedného rodiča voči druhému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom. Obidvaja rodičia sa majú snažiť, aby styk rodiča s dieťaťom prebiehal tak, aby sa dieťa cítilo komfortne. Odvolací súd považuje za aktuálne najvhodnejšiu úpravu styku otca s maloletou v nastavenom rozsahu, ktorým je sledovaný jej záujem a zdravý psychický a fyzický vývin.

13. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, pretože je správne.

14. Odvolací súd neprihliadal na návrh otca na uloženie povinnosti matke informovať ho o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, keďže daný návrh nebol predmetom konania na súde prvej inštancie, a nebol ani predmetom odvolacieho konania.

15. Odvolací súd poznamenáva, že na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie nemá vplyv ani žiadosť otca o opravu zápisnice z pojednávania zo dňa 31.10.2017, keďže zo zvukového záznamu vyplývajú skutočnosti prednesené na pojednávaní tým ktorým účastníkom, pričom skutočnosť, že v zápisnici je

uvedené, že účastníci sa vzdali práva podať odvolanie voči rozsudku je bezvýznamné, keďže vzdanie sa odvolania nie je v zápisnici z pojednávania potvrdené ich podpisom. Odvolací súd neprihliadal na podanie matky doručené odvolaciemu súdu dňa 12.06.2019 a 17.06.2019 pred dátumom verejného vyhlásenia rozsudku s poukazom na ust. § 374 ods. 3 CSP z dôvodu, že obsahom podania sú opakujúce sa skutočnosti a vyjadrenia prezentované v priebehu konania a informácia o nových skutočnostiach a udalostiach z mája 2019. Dané podanie nemá vplyv na rozhodnutie vo veci.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).